

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ สถานภาพทางเศรษฐกิจของแรงงานข้ามชาติจากสหภาพมา

ผู้เขียน นาย เอกพันธ์ สิ้นสกุลวัฒน์

ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รศ.ดร.ศศิเพ็ญ พวงสายใจ	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
รศ.พรทิพย์ เชียรธีรวิทย์	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
ผศ.ดร.ปิยะลักษณ์ พุทธวงศ์	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพชีวิตและความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจของแรงงานต่างด้าวจากสหภาพมา ในด้านการประกอบอาชีพ รายได้ รายจ่าย สภาพความเป็นอยู่และสวัสดิการที่ได้รับ และเพื่อศึกษาถึงปัญหาทางด้านการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตที่เกิดขึ้น โดยสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 ราย จากแรงงานที่ประกอบอาชีพในภาคการผลิตต่างๆคือ ธุรกิจต่างๆ การเกษตร ก่อสร้าง รับใช้ในบ้าน ประมง และประมงต่อเนื่อง อาชีพละ 50 ราย ในพื้นที่จังหวัดตาก จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดระนอง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 25 ปี มีสถานะภาพโสด และนับถือศาสนาพุทธ มีสถานที่เกิดหรือภูมิลำเนาอยู่ในรัฐมอญ มีการศึกษาระดับประถมศึกษา สามารถพูด อ่าน และเขียน ภาษาพม่าได้ สามารถพูดภาษาไทยได้แต่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ เข้ามาทำงานในประเทศไทยครั้งแรกมีอายุเฉลี่ย 16 ปีเพื่อมาหางานทำ โดยเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางเข้ามาทำงานเฉลี่ย 2,318 บาท สภาพความเป็นอยู่ในประเทศไทยส่วนมากจะเข้ามาอยู่อาศัยกับพ่อแม่ โดยอาศัยร่วมกันเฉลี่ยประมาณ 4 คน ที่พักอาศัยส่วนใหญ่เป็นประเภทห้องพัก โดยเสียค่าที่พักเฉลี่ยประมาณ 1,000 บาท แต่ผู้ที่ทำงานรับใช้ในบ้านนั้นส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่กับนายจ้าง

สภาพการประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทั้งเอกสาร ท.ร.38/1 บัตรอนุญาตทำงาน และบัตรประกันสุขภาพแรงงาน และกลุ่มตัวอย่างเคยเปลี่ยนงานมาทั้งหมดเฉลี่ย 2 ครั้ง เพราะต้องการรายได้ที่สูงกว่าเดิม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานที่ทำงานในภาคธุรกิจ สำหรับสภาพการทำงานพบว่าแรงงานพม่าทำงานเฉลี่ยเดือนละ 27 วัน วันละประมาณ 10 ชั่วโมง สวัสดิการที่ได้รับจากนายจ้างส่วนใหญ่จะได้รับการรักษาพยาบาลจาก โครงการ 30 บาท แรงงานบางส่วนจะได้รับสวัสดิการอาหารและสวัสดิการการเดินทาง คือ มีรถรับส่ง แรงงานที่ทำงานรับจ้างจะได้สวัสดิการที่พัก ก็อาศัยอยู่กับนายจ้าง ส่วนสวัสดิการที่ไม่ได้รับเลยคือสวัสดิการทางด้านการศึกษา

สภาพเศรษฐกิจ พบว่ารายได้เฉลี่ยของแรงงานพม่าเท่ากับ 4,558 บาทต่อเดือน แรงงานที่ประกอบอาชีพในภาคก่อสร้างจะได้รับค่าจ้างแบบรายวัน โดยมีค่าจ้างรายวันเท่ากับ 165 บาท แรงงานที่ประกอบอาชีพในประมงต่อเนื่องได้รับค่าจ้างรายวันเฉลี่ย 198 บาท และรายกิโลกรัมเท่ากับเฉลี่ย 3.5 บาท/กิโลกรัม สำหรับค่าใช้จ่ายพบว่ามีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 3,015.69 บาท และเมื่อคิดสัดส่วนของรายจ่ายพบว่า เป็นค่าอาหารร้อยละ 34.28 ค่าที่พักร้อยละ 17.71 ค่าน้ำและค่าไฟร้อยละ 5.76 ค่าเดินทางร้อยละ 2.67 ค่าเลี้ยงดูบุตรร้อยละ 8.70 ค่าของใช้และเสื้อผ้าร้อยละ 13.75 ค่ารักษาพยาบาลร้อยละ 1.04 ค่าโทรศัพท์ร้อยละ 12.29 และค่าสหนาการร้อยละ 3.80 ด้านสถานะทางการเงิน ส่วนใหญ่มีเงินออมเฉลี่ย 3,120 บาท และมีหนี้สินเฉลี่ย 12,431 บาท โดยผู้ที่มีเงินออมจะเก็บไว้ในรูปของเงินสด

ปัญหาการทำงานพบว่าแรงงานพม่าบางส่วนถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง โดยถูกนายจ้างดู - ค่า ได้ค่าแรงน้อย ไม่ได้รับสวัสดิการทางด้านการศึกษา ให้ทำงานเกินเวลา ปัญหาทางด้านความเป็นอยู่พบว่ามีปัญหาด้านที่พักอาศัยคับแคบ แออัด ไม่ได้รับการสนับสนุนทางการศึกษา ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างต้องการความช่วยเหลือให้เพิ่มค่าแรงและเพิ่มอายุบัตรแรงงานเป็นแบบระยะยาว

ในด้านความพึงพอใจพบว่าแรงงานพม่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ในด้านการได้รับการดูแลจากภาครัฐ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านสาธารณสุข ด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ ด้านความเสมอภาคและสิทธิทางสังคม และด้านโอกาสทางการศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่าแรงงานพม่าส่วนใหญ่มีความพึงพอใจที่จะอาศัยและทำงานในประเทศไทยเนื่องจากสภาพความเป็นอยู่ในประเทศไทยดีกว่า ดังนั้นจึงนำไปสู่ข้อเสนอแนะว่ารัฐบาลไทยควรจะมีนโยบายที่ชัดเจนในการจัดการกับแรงงานพม่า

Independent Study Title	Economic Status of Migrant Workers from Union of Myanmar
Author	Mr.Ekaphan Sinsakolwat
Degree	Master of Economics
Independent Study Advisory Committee	Assoc. Prof. Dr. Sasipen Phuangsaichai Advisor Assoc. Prof. Pornthip Thiantheerawit Co-advisor Asst. Prof. Piyaluk Buddhawongsa Co-advisor

ABSTRACT

This study aimed to investigate the living and economic status of Myanmar migrant workers in the occupational engagement, income, expenditure and welfare aspects, and to understand the problems associated with their employment and livelihood. Subjects for this study were 300 samples of Myanmar migrant workers, 50 samples each working in the sub-economic sector of business, agriculture, construction, domestic helps, fishery and fishery manufacturing in Tak, Samutsakorn, and Ranong Provinces. The research methodology was both qualitative and quantitative in natures and the analysis was based on the results of descriptive statistics.

The majority of samples under study were characterized by being 25 year-old on the average, unmarried, practicing Buddhism, born or previously living in Mon State in Myanmar, with primary education, being able to speak, read, and write Burmese Language and speak Thai but not English. They came first time to Thailand when they were 16 years old on the average with the purpose to find employment, after having spent averagely 2,318 baht cost for traveling to Thailand .While in Thailand most of them resided with their parents in an average 4-member household, generally in rented room at the average monthly rent of 1,000 baht. However, those who worked as domestic helpers in most cases would stay with their employers.

With respect to their employment status, most samples held T.R.38/1 document work permit card and labor health insurance card. In most cases, they had changed jobs two times because they wanted to get higher income particularly those in business sub-sector. In terms of work conditions, Myanmar migrant worker works 27 days a month and 10 hours per day on the average. The primary welfare benefit they got from the employers was medical treatments under 30-bath public health project. Some workers enjoyed the benefits from lunch provision at workplace and transportation services to-and-from work. Domestic helpers would have their lodging with their employers. The welfare benefit, the migrant workers were not covered for was child education.

On economic status, the Myanmar migrant workers earned on the average 4,588 baht monthly income, while those in construction sub – sector obtained 165 baht daily wage. In fishery manufacturing sub – sector, they would be paid 198 bath daily wage on 35 baht/kg raw materials. The Myanmar migrant workers spent on the average monthly expensive of 3,095.69 baht out of which 34.28% was for food, 17.71% for lodging, 5.76% for utilities, 2.67% for travel, 8.70% for childcare, 13.75% for clothing and household items, 1.04% for medical care, 12.29% for telephone services, and 3.80% for entertainments. On financial status most of these migrant workers had 3,120 baht saving in the form of cash and 12,431 baht indebtness, averagely.

It was reported that some Myanmar migrant workers and criticisms had problems in their employment such as exploitation by employers, underpaid wage, no education benefits and overtime works. Regarding their livelihood, problems included crowded living place and no education support. The samples under study expressed their needs for help concerning higher wage rates and extension of work permit card validation dates to long term permit.

On job satisfaction, most samples revealed their moderate satisfaction with the aspects of cares given by Thai government sector, safety in life and properties, public health quality of life and living conditions, social equity and rights, and educational opportunities. Furthermore, the study found that most Myanmar migrant workers felt satisfied with living and working in Thailand due to better living conditions in Thailand. And this has led to the recommendation that the Thai government establish a clear policy to deal with Myanmar migrant workers.